

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321010097
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321010097.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudkýň JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2021, sťažnosť odsúdeného N. C. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/7/2021 zo dňa 26.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. C. na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/76/2019, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený N. C. prostredníctvom obhajcu sťažnosť písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.7.2021. Svoju sťažnosť odôvodnil nasledovne:

Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a odporujúce zákonu. V žiadosti o povolenie obnovy konania uvádzal, že nemohol naplniť skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody, nakoľko mu nebol platne zrušený trvalý pobyt, ktorý mal a aj má v rodinnom dome č. XXX v U. R. D.. Na tieto tvrdenia predložil hodnoverné doklady. Tvrdí, že za narušiteľa obydlija možno považovať iba osobu, ktorá nemá oprávnenie do obydlija vojsť a zdržiavať sa v ňom. Právo vojsť a zdržiavať sa v obydlí majú osoby, ktoré tu legálne bývajú, sú jeho užívatelia, ako aj osoby, ktorým aspoň jeden z užívateľov obydlija povolil zdržiavať sa v obydlí, aj keď je to proti vôli iného z legálnych obyvateľov. V dome č. XXX dlhodobo býval spolu so svojimi rodičmi, prestaval si tam z vlastných finančných prostriedkov izbu a kuchyňu so zámerom založiť si rodinu. Tieto priestory aj reálne užíval a býval vo svojej izbe. Dokonca v tomto dome býval spoločne so svojou priateľkou a ich spoločným maloletým synom. Jeho tvrdenia o reálnom bývaní v dome vyplývali aj z výpovedí svedkov - matka, otec, družka, ale aj zo svedeckých výpovedí jeho sestry K. J., ktorá potvrdila, že keď sa pod vplyvom alkoholu domáhal vstupu do uzamknutého domu vypínal prívod elektrickej energie a čakal kým ju príde nahodiť otec, pričom on vošiel medzitým do domu. Takéto správanie ho mrzí, uznáva, že po požití alkoholických nápojov sa správal nevhodne sebecky a neeticky. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že napriek predloženiu skutočne nového dôkazu v čase rozhodovania neznámeho, okresný súd zotrval na svojom právnom názore, že naplnil skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Podľa názoru súdu skutočnosť, či mal v dome trvalý pobyt údajne nemá vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a ani na ukladanie trestu. Rozhodujúce je, či mal v dome svoju domácnosť, súkromie, či nehnuteľnosť aj reálne využíval. Z výpovedí svedkov, na ktoré poukazuje súd nemožno vyvodiť, že v dome reálne nebýval. Dňa 18.3.2019 sa oprávnene domáhal vstúpiť do rodinného domu č. XXX v obci U. R. D.. Matka bola v tom čase vážne chorá a žiadala ho, aby s nimi býval, aby jej, aj otcovi pomáhal. Tvrdí, že v prípade, ak by aj mal zrušený trvalý pobyt, táto skutočnosť by neznamenalala, že pácha trestnú činnosť, nakoľko sa v dome zdržiaval na požiadanie jeho matky a otca. V dome mal stále svoje osobné

veci. Pripúšťa, že kritického dňa 18.3.2019 sa pri snahe dostať do domu správal nevhodne, bol pod vplyvom alkoholu. Rodičia ho posielali z domu preč, avšak len preto, lebo mal vypité. Je toho názoru, že je nesprávny názor súdu, že by sa predmetného skutku dopustil aj v prípade, ak by mal trvalý pobyt na adrese so súpisným číslom XXX, pretože údajne na tejto adrese nemal svoju domácnosť, rovnako tak nebol spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Pretože jeho rodičia trpia vážnymi ochoreniami nepovažoval za vhodné už v čase podania žiadosti o povolenie obnovy konania podať návrh na ich vypočutie. Takýto zámer mal v úmysle navrhnuť až potom, ak by súd o jeho žiadosti kladne rozhodol a následne vo veci konal. Z týchto dôvodov žiada krajský súd, aby uznesenie Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/7/2021 zrušil a sám vydal rozhodnutie, ktorým povolí obnovu konania, ktoré sa skončilo trestným rozkazom Okresného súdu v Čadci, sp.zn. 1T/76/2019 zo dňa 26.5.2021, resp. aby uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného N. C. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného N. C., vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1Nt/7/2021, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného N. C. na povolenie obnovy konania zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/76/2019 zo dňa 22.1.2020, právoplatným 22.1.2020, bol N. C. uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák. a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bolo obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom

rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že N. C. v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté a trest odňatia slobody mu bol práve s prihliadnutím na priznanie a vyhlásenie viny uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Aj v rámci odôvodnenia návrhu na povolenie obnovy konania a sťažnostných námietok proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, vyplýva, že si je vedomý, že v kritickom čase bol pod vplyvom alkoholu a správal sa neadekvátne a nie v súlade s pravidlami spolujitia, keď sa domáhal vstupu do domu, napriek výslovnému nesúhlasu jeho otca (ale aj matky a sestry). Preto pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho návrhu na povolenie obnovy konania, s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vypořiadal v napadnutom rozhodnutí a ktoré v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Krajský súd po analýze písomných dôvodov sťažnosti podanej odsúdeným (aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu OS Čadca, sp.zn. 1T/76/2019) v rámci materiálneho chápania práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu ustálil, že odsúdený neuviedol žiadne také nové podstatné okolnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako nové dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Z výpovede samotného odsúdeného v pôvodnom konaní, ako aj z výpovedí svedkov - jeho rodičov X. C., jeho otca, matky E. C., svedkyne K. J., K. J., ale aj z výpovede svedkyne O. S. vyplývajú jednoznačné skutkové závery, s ktorými sa okresný súd v rámci odôvodnenia rozhodnutia vypořiadal a neoponechal otvorenú žiadnu spornú otázku. Stanovisko Obecného úradu U. R. D. zo dňa 2.3.2021, že v prípade návrhu na zrušenie trvalého pobytu N. C. došlo k pochybeniu zo strany obecného úradu - ohlasovne pobytu, keď

na základe požiadavky X. C. bývalá zamestnankyňa zrušila pobyt bez súhlasného podpisu všetkých vlastníkov nehnuteľnosti a preto rušia rozhodnutie vydané dňa 18.12.2017, je skutočne dôkazom v čase rozhodovania súdu nie známym. Podľa listu vlastníctva č. XXXX sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti C. X. a C. E. v 1 a J. K. a K. J. v 1. Podmienkou pre povolenie obnovy konania je však to, že dôkaz súdu skôr neznámy musí sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, teda vzhľadom na tento dôkaz by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Aj krajský súd sa stotožňuje s vyhodnotením novo predloženého dôkazu odsúdeným okresným súdom a to potvrdením o pochybení obecného úradu pri zrušení trvalého pobytu odsúdeného z 18.12.2017, že ide o administratívny akt, ktorý nezakladá nijaké právo k budove, ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter. Zo skutkových okolností prípadu jednoznačne možno ustáliť, že odsúdený sa napriek nesúhlasu oprávnených vlastníkov a užívateľov domu domáhal vstupu do tohto domu a napriek ich nesúhlasu do domu aj vstúpil, čo bolo posúdené v rámci pôvodného konania na OS Čadca pod sp.zn. 1T/76/2019 ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Skutočnosť, že odsúdený N. C. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení a okresný súd si neosvojil hodnotenie dôkazov podľa predstáv odsúdeného nemôže sama osebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom (sťažnostnom) konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom (sťažnostnom) konaní.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Krajský súd zdôrazňuje, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že prvostupňový súd sa dôsledne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré odsúdený N. C. žiadal povoliť obnovu konania, presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil nedôvodnosť návrhu odsúdeného. Konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky konania podľa § 394 Tr. por. pre povolenie obnovy konania je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. C. na povolenie obnovy konania.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd, odkazujúc v ostatnom na správne dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného N. C. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.